

ת"פ 63791/07/21 - מדינת ישראל, תביעות נגב נגד פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 63791-07-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני	כבוד השופט יריב בן דוד
מאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד	
נאשמים	פלוני ע"י ב"כ עו"ד נאשף דראויש

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע ביום 20.6.22 בביצוע עבירת תקיפה חבלנית של בת זוג, תקיפת בת זוג (סתם) ותקיפה חבלנית, לפי סעיפים 382(ג), 382(ב), ו-380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בהתאמה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם נשוי לגב' אלמונית (להלן: "המתלוננת") כ-6 שנים, ולבני הזוג ישנם 3 ילדים.

ביום 24.7.21, בסמוך לשעה 16:17, לאחר שפנתה המתלוננת לנאשם בבקשת סיוע בטיפול בילדיהם, קם הנאשם ממקומו בכעס, נכנס לחדר השינה והכה את המתלוננת במכות אגרופ בראשה ובפניה, ובעט בבטנה. או אז, הגיעה אמו של הנאשם, הגב' ע' א' ה' (להלן: "האם"), לחדר השינה וניסתה להרחיק את הנאשם מהמתלוננת. בתגובה, דחף הנאשם בחוזקה את אמו, אשר נפלה ארצה על פניה.

כתוצאה ממעשים אלה, נגרמו לשתיים חבלות - למתלוננת המטומה בלחי, ולאם המטומה בלסת וברגלה.

בנוסף, ביום 12.7.21, הכה הנאשם את המתלוננת בכך שהכה בראשה.

תסקירי שירות המבחן

2. במסגרת הרשעתו, הופנה הנאשם לשירות המבחן.

3. ביום 21.11.22 הוגש תסקיר שירות המבחן (להלן: "התסקיר הראשון").

על פי נתוני התסקיר, הנאשם בן 31, נשוי ואב ל-3 ילדים בגילים 4-2. לדברי הנאשם, הוא סיים 9 שנות לימוד ונפלט ממערכת החינוך עקב פטירת אביו והצורך בפרנסת משפחתו. הנאשם מסר כי שירת שירות מלא בצה"ל כנהג אמבולנס.

עמוד 1

לאחר שחרורו עבד כנהג משאית אצל מעסיקים שונים.

נמסר כי הנאשם שולב במסגרת הליך המעצר בתיק זה, בטיפול קבוצתי במסגרת "בית נעם" אשר הינה מסגרת המיועדת לטיפול בגברים אלימים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגם. הנאשם סיים ביום 10.2.22 טיפול אשר נמשך 3 חודשים במסגרת סגורה. לאחר מכן שולב בטיפול המשך במסגרת ההוסטל של אותה מסגרת, ממנו הושעה בהמשך נוכח שיתוף פעולה חלקי בלבד.

בשיח עם הנאשם עלה כי מודה בעבירות בהן הורשע באופן חלקי בלבד. לדבריו, במהלך האירוע המתלוננת נהגה כלפיו באלימות מילולית חרף רצונו לישון היות ועליו להתעורר מוקדם לעבודתו, הוא ניסה להימנע מהמשך ויכוח עמה, ומשהמשיכה לקללו סטר לה ויצא מביתם. עוד לדבריו, ביציאה מביתו "התנגש" באמו ללא כוונה והיא נפלה.

אמנם הנאשם מסר כי מודע להתנהלותו הבעייתית והביע צער על כך, אך שירות המבחן התרשם כי עדין מתקשה לבחון לעומק דפוסים מכשילים ופוגעניים בהתנהלותו ביחסיו עם המתלוננת, וכי לא מכיר באופן מספק ומותאם לשלב שאחרי טיפול במסגרת "בית נעם" בדפוסים אלימים אצלו.

בשיח עם קצינת המבחן, הביעה המתלוננת עמדה מגוננת ומטשטשת, תיארה זוגיות חיובית עם הנאשם, מסרה כי הנאשם נוהג כלפיה בכבוד, דואג לצרכיה, ומעולם לא נהג כלפיה באלימות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם זקוק לטיפול המשך והמליץ על דחיית הדיון לצורך שיתוף הנאשם בקבוצה טיפולית במסגרת השירות.

4. ביום 6.3.23 הוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן (להלן: "**התסקיר השני**").

שירות המבחן עדכן כי הנאשם שולב בקבוצה הטיפולית ביום 1.12.22. נמסר כי הנאשם גילה מחויבות ותרומה לקבוצה אולם התקשה להגיע לכל מפגש, וכי מתוך 10 מפגשים נעדר משלושה. הנאשם מסר כי מבין את חשיבות המשך שיתוף הפעולה בטיפול תוך גילוי יציבות והתמדה.

משיח נוסף עם המתלוננת עלה כי הנאשם לא ניסה ליצור עמה קשר, היא לא חשה תחושת פחד מפניו, הנאשם ממשיך לעבוד ולסייע כלכלית לה ולילדיהם וברצונה שהנאשם ישוב אל ביתם לאחר ההליך המשפטי.

התבקשה דחיית דיון נוספת לצורך מיצוי ההליך הטיפולי.

5. ביום 4.6.23 הוגש תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן (להלן: "**התסקיר השלישי**").

נמסר כי בתקופת הדחיה הנאשם השתלב היטב בקבוצה ונראה שהוא עובר תהליך טיפולי משמעותי המעיד על יכולת הירתמות בהמשך.

בשיח חוזר עם המתלוננת, מסרה כי הנאשם ממשיך לתמוך כלכלית במשפחה, אינו מנסה ליצור עמה קשר ישיר, והיא מבקשת כי יסיים את ההליך המשפטי וישוב אל ביתם.

נוכח אלו, ובשים לב לשיתוף פעולה חיובי במסגרת הטיפולית במשך כחצי שנה, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה שיקומית - צו מבחן למשך שנה, לצורך המשך וסיום השתתפות בקבוצה הטיפולית, וצו של"צ בהיקף של 140 שעות.

6.

נוכח דחיית דיון הטענות לעונש, הן בשל המלחמה אשר החלה ביום 7.10.23 והן לבקשת ההגנה, נשמעו הטענות לעונש אך ביום 20.12.23 ומשכך, התבקש שירות המבחן להגיש לתיק עדכון בעניינו של הנאשם. ביום 31.12.23 הוגש תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן ביום 31.12.23 (להלן: "**התסקיר הרביעי**").

במסגרת תסקיר זה, מסר שירות המבחן כי הנאשם המשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית עד ליום 3.12.23 - שנה לאחר כניסת הנאשם לקבוצה הטיפולית, הזמן המוקצב למטופלי הקבוצות בשירות המבחן.

נמסר כי הנאשם התמיד בהגעתו למפגשים הטיפולים וניכר כי נתרם מהשתתפותו בקבוצה, תוך שלקח חלק דומיננטי במפגשיה, והשפיע באופן חיובי על השיח במסגרתה.

נמסר כי הנאשם המשיך בעבודתו כנהג משאית, ומצפה לחזור אל חיק משפחתו, ולהמשיך בשגרת חייו ועבודתו כמפרנס המשפחה.

עוד נמסר כי גם בשלב זה המתלוננת הביעה עקביות בדיווח חיובי על הנאשם, אשר מחד אינו נוכח בבית בשל הרחקותו, ומאידך ממשיך לעבוד ולתמוך כלכלית בה ובילדיהם, וכי היא מעוניינת בסיום ההליך ובחזרת הנאשם אל ביתם.

לסיכום, נמסר כי הנאשם עבר תהליך טיפולי במשך כשנתיים, החל ממועד שילובו במסגרת "בית נעם" ועד תקופה זאת, וההתרשמות היא מנאשם בעל מיקוד שליטה פנימי, יכולת אינטרוספקציה רגשית עמוקה אותה פיתח במהלך הטיפול, תוך שימוש בכלים השונים שרכש, כך שחלה אצלו הפחתה משמעותית בסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. כן עמד שירות המבחן על שגרת חייו הנוכחית היציבה והקיימת של הנאשם לאחר ההליך הטיפולי הארוך אותו עבר.

בהמשך להערכות אלו, חזר שירות המבחן על המלצתו בדבר ענישה שיקומית בדמות צו מבחן ותכנית של"צ. נמסר כי במהלך תקופת צו המבחן יקיים שירות המבחן שיחות פרטניות מעקביות עם הנאשם לצורך שימור הישגיו.

עוד ציין קצין המבחן כי להערכתו ענישה בדמות מאסר בעבודות שירות תביא לפגיעה בהליך השינוי והשיקום אותו עובר הנאשם.

טענות לעונש

7.

בדיון שנערך ביום 20.12.23, הגישה ב"כ המאשימה טענות כתובים (ת/1).

ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו: שלמות גופן של המתלוננת ושל אם הנאשם וביטחון האישי, האוטונומיה על גופן, כבודן, חירותן, שלווה נפשן ולרבות שלמות התא המשפחתי.

נטען כי הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה רבה, גם בשים לב לתוצאות מעשיו של הנאשם, וכי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 14 לבין 28 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה עתרה לחריגה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום, נוכח "**הליך טיפולי משמעותי וחיובי**" אותו עבר הנאשם, כך שיוטל עליו מאסר בן 9 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נלווים.

8. **ב"כ הנאשם** עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, עמד על ההליך הטיפולי המשמעותי אותו עבר הנאשם, וטען כי ריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות יקטע את הרצף התעסוקתי של הנאשם ויפגע בתא המשפחתי. עוד עמד ב"כ הנאשם על כך שהנאשם שהה במעצר תקופה המתקרבת לכדי 4 חודשים.

9. בדבריו האחרונים, מסר **הנאשם** כי לא יפעל באלימות בשנית, כי נתרם מההליך הטיפולי ומעונין בקשר עתידי עם קצין המבחן. עוד מסר כי הוא עובד בכל יום משעה 05:00 כנהג משאית בחברת "נגב והערבה" וכי הוא המפרנס היחידי במשפחתו.

מתחם העונש ההולם

10. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

11. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות המתלוננות על גופן, זכותן לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, וכן הגנה על שלמות וכבוד התא המשפחתי.

12. שתיים מתוך שלושת עבירות האלימות בהן הורשע הנאשם שייכות לתת סוג ייחודי - עבירות אלימות במשפחה (כלפי בת זוג) וגם העבירה השלישית היא עבירת תקיפה שנעברה כלפי בת משפחת הנאשם - אמו.

נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ונקבע לא אחת כי על בית המשפט להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית.

ר' למשל בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

וברע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל :

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח."

וברע"פ 340/21 **אבראהים מסרי נ' מדינת ישראל**

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף"

וכן ברע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12):

"לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת"

מדיניות הענישה הנוהגת

13. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שמטבע הדברים קיים מנעד רחב למדי. מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בחלקם וחמורים פחות עולה התמונה הבאה:

א. רע"פ 1529/23 **אבנר שמלה נ' מדינת ישראל**

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה חבלנית של בת זוג, תקיפת בת זוג (סתם) ואיומים, בכך שעל רקע רצונה של המתלוננת להיפרד, איים ותקף המתלוננת ב-3 אירועים סמוכים. **המתחם שנקבע נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר**. בשל היעדר עבר פלילי, השתתפות קצרה בהליך טיפולי, וגיל הצעיר למול העדר נטילת אחריות אצל שירות המבחן, נגזרו על הנאשם 14 חודשי מאסר.

ב. רע"פ 2750/22 **אורי אלי ליולקו נ' מדינת ישראל**

הנאשם הורשע (לאחר הוכחות) בעבירות תקיפה חבלנית של בת זוג ואיומים עליה, בכך שהכה באמצעות טלפון נייד בראשה, באגרופי ידו השנייה, בעט בה, וחנקה. המתחם שנקבע (ואושר בבית-המשפט המחוזי) נע **בין 8 ל-20 חודשי מאסר**. נגזרו על הנאשם (נעדר עבר פלילי) 10 חודשי מאסר בפועל.

ג. רע"פ 1536/20 **אלבז נ' מדינת ישראל**

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות תקיפה חבלנית של בן זוג, עבירת תקיפת בן זוג (סתם), איומים והפרעה לשוטר, בכך שתקף בשלוש הזדמנויות שונות את אשתו (באחת הפעמים אף איים עליה באמצעות סכין). בשתי תקיפות נגרמו לבת הזוג חבלות בדמות שטפי דם. בית-המשפט קבע שלושה מתחמים - אחד בין **מספר חודשי עבודות שירות לבין 16 חודשי מאסר בפועל, ועוד שני מתחמים נוספים זהים שבין 4 ל-18 חודשי מאסר בפועל**. נגזרו על הנאשם (נעדר עבר פלילי) 12 חודשי מאסר בפועל. הן ערעורו והן בקשת הרשות לערעור נדחו.

ד. ת"פ (שלום ב"ש) 16838-01-17 **מדינת ישראל תביעות נגב נ' פלוני**

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ועבירת איומים, כשבין היתר, חבט בפני המתלוננת, בעט בגופה, חבט בראשה והכה אותה במכת אגרוף בעינה תוך גרימת דימומים ושריטה בלחי. **בית- המשפט קבע מתחם עונשי שבין 8 ל-24 חודשי מאסר**. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר לצד הפעלת עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים.

ה. ת"פ (שלום ב"ש) 51478-11-12 **מדינת ישראל נ' אבו ע'נאם**

הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירות איומים, תקיפת בת זוג ושתי עבירות של היזק לרכוש במזיד. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל.

ו. ת"פ (שלום ב"ש) 16838-01-17 **מדינת ישראל תביעות נגב נ' פלוני**

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ועבירת איומים, כשבין היתר, חבט בפני המתלוננת, בעט בגופה, חבט בראשה והכה אותה במכת אגרוף בעינה. בית-המשפט קבע לעבירות **מתחם שבין 8 ל-24 חודשי מאסר**. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר לצד הפעלת עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים.

14. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

המדובר באירועי אלימות, בדרגת חומרה שאינה מבוטלת, במהלכם הוכתה המתלוננת באמצעות אגרופים בראשה ובפניה, ובאמצעות בעיטה בבטנה. זמן קצר עובר לכך תקף הנאשם את אותה מתלוננת בכך "שהכה אותה בראשה". בנוסף, אמו של הנאשם, אשר ביקשה להרחיקו מהמתלוננת, נדחפה על ידו בחוזקה כך שנפלה ארצה על פניה.

התקיפה הסבה חבלות הן למתלוננת והן לאם הנאשם לרבות המטומות בפניהן. לצד המכאוב והחבלה הפיסיים ניתן להעריך כי לסוג תקיפה זה נלוותה תחושת השפלה לא מועטה אצל המתלוננת ואצל אם הנאשם אשר הותקפה על ידי בנה אותו הולידה.

לצד המעשים נזקים ופוטנציאל נזק בלתי מבוטל. מכה אחת לעבר אזור רגיש דוגמת הפנים עלולה להביא לנזקים חמורים, ולא כל שכן כשמדובר במספר מכות אגרוף בראש ובפנים לצד בעיטה בבטן. הדבר נכון גם ביחס לדחיפת אישה מבוגרת בעוצמה אשר הביאה לנפילתה על הרצפה ולחבלות בפניה.

מעשי האלימות התבצעו ללא כל טריגר פרט לבקשת עזרה עם הילדים מצד המתלוננת.

15. **בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הינה בינונית גבוהה, ומצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל.**

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשם נעדר עבר פלילי.

הודאת נאשם כשלעצמה מגלמת בדרך כלל קבלת אחריות על המעשים בהם הודה. בענייננו, חרף עמדתו הראשונית של הנאשם כפי שעלתה בתסקיר הראשון, במסגרתה צמצם ממעשיו, הנאשם עבר תהליך טיפולי משמעותי וממושך אשר הביא לשינוי בתפיסתו ולהפחתה משמעותית מהסיכון כי יחזור לנקוט באלימות.

הגם שהדרך הטיפולית לא היתה חפה מקשיים, בעיקר בתחילתה, דומה כי בסופו של יום התגבר הנאשם על מכשולי תפיסת עולמו ובכל זאת צלח הליך טיפול ממשי אשר נותן תקווה של ממש כי בעתיד לא ישנו על ידו מעשים דומים.

חלף זמן לא מבוטל מעת ביצוע העבירה, את רובו ניצל הנאשם להשתתפות בהליכי טיפול.

הנאשם היה עצור בתיק זה למשך למעלה מ-3 חודשים (מיום 24.7.21 עד שחרור לבית נועם ביום 3.11.21).

סטייה ממתחם העונש

17. על פי סעיף 40 ג(ב) לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם אשר נקבע בשל **שיקולי שיקום** על פי הוראות סעיף 40 ד לחוק.

סעיף 40 ד(א) לחוק מורה כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם הענישה ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקום ככל שמצא כי הנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם.

פסיקת בית המשפט העליון אשר לחריגה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום מלמדת על חריגה במשורה, וזאת רק כאשר ניכרים בפועל שיקום או סיכוי שיקום מובהקים (ר' ע"פ 671/22, **אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל**, פסקה 19 (20.10.2022)) (ההדגשות גם בהחלטת בית המשפט העליון הנ"ל - יב"ד).

18. במקרה שבפני, וחרף עתירתה לקביעת מתחם עונשי מחמיר הנע בין 14 ל-28 חודשי מאסר, עתרה המאשימה לחריגה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום, וקביעת עונשו של הנאשם במסגרת של עבודות שירות.

המחלוקת הקיימת בין הצדדים הינה ביחס **למידת** הסטייה ממתחם הענישה. המאשימה עתרה כי הנאשם ירצה עונש של 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, בעוד ההגנה עתרה לאימוץ המלצות שירות המבחן, כך שהנאשם יבצע צו שירות לתועלת הציבור בלבד לצד צו מבחן.

19. מעשיו של הנאשם חמורים וכפי שנקבע לעיל ראוי כי ללא שיקום משמעותי על פי אמות המידה שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון, יושת עליו עונש מאסר, חרף הודאתו והיותו נעדר עבר פלילי.

ברם, במצב בו המאשימה עצמה שותפה לעתירה לסטייה ממתחמי הענישה להם עתרה בשל הליכי שיקום ניכרים, ובאין בית המשפט נוהג להחמיר ממנה, נכון יהיה במקרה חריג זה לסטות ממתחמי הענישה שנקבעו, בשל שיקולי שיקום.

20. הנאשם עבר כברת דרך שיקומית אשר החלה במסגרת סגורה בקהילת "בית נועם" ונמשכה לאחר מספר מהמורות בשיתוף פעולה ממושך ומיטיב במסגרת קבוצות טיפוליות בשירות המבחן, אשר הביא אצלו לשינוי תפיסתי ומחשבתי, ולהערכת השירות בדבר הפחתה משמעותית בסיכוי לחזרת הנאשם לנהוג באלימות.

כל אותה העת המשיך הנאשם לעבוד ולפרנס את המתלוננת וילדיהם, ושמר על תנאי הרחקתו. המתלוננת מסרה לאורך כל הדרך כי מצפה לסיום ההליך המשפטי על מנת שהנאשם ישוב להתגורר עמה ועם ילדיהם.

21. לא בלי התלבטות החלטתי לאמץ את המלצת שירות המבחן תוך עיבוי מסגרת שעות השל"צ המוצעת והטלת צו פיקוח למשך זמן ממושך מזה אשר הומלץ.

החלטתי זאת אשר **למידת** הסטיה ממתחם הענישה (המקובלת עקרונית גם על המאשימה, כאמור) כרוכה בעיקר באי קטיעת הרצף התעסקותי של הנאשם אשר קשור בקשר הדוק עם שיקומו ועם יכולתו להמשיך ולפרנס את משפחתו, הכוללת את המתלוננת ושלושה ילדים צעירים מאוד.

אף שירות המבחן עמד על משמעות הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות בעת הזאת, והמליץ להימנע מכך, בעיקר על מנת לשמר את הישגי הטיפול.

הנאשם עובד בחברת משאיות כנהג, מתחיל את יום עבודתו בשעה חמש בבוקר, ואף לדברי המתלוננת ממשיך ומפרנס (יחיד) אותה ואת ילדיהם כל העת בה מורחק מביתו.

במצב הדברים הנתון סבורני כי חריגה ממתחם הענישה נוכח שיקולי שיקום משמעותיים מחד, וענישה המוציאה את הנאשם ממעגל העבודה וקוטעת את מקור פרנסת משפחתו, מאידך, תחמיץ את הן המטרה העונשית והן את המטרה השיקומית.

שיקול נוסף אשר נשקל במסגרת שיקולי **מידת** הסטיה ממתחם הענישה כרוך בפרק הזמן הארוך יחסית (למעלה משלושה חודשים) בו היה הנאשם עצור בתיק עד לשחרורו למסגרת "בית נעם". פרק זמן זה לא ינוכה ממאסר כנהוג, בהיות הענישה שיקומית, אך עומד בכל זאת "לזכות" הנאשם, כתקופה בה נשללה חירותו בתיק זה.

22. ואחרי שנאמרו הדברים שלעיל, סבורני כי על הענישה השיקומית אשר תוטל על הנאשם במקרה זה, להכיל רכיב של"צ משמעותי מזה אשר הומלץ, ועל צו המבחן להיות ממושך משמעותית בבחינת שטר חוב אשר ניתן לפורעו בעתיד, ככל והנאשם ימנע ויחזור חלילה על מעשיו. זאת לצד רכיבי ענישה נלווים, הכוללים הן ענישה צופת פני עתיד אשר תרתיע את הנאשם מחזרה על מעשיו, והן פיצוי למתלוננת ואמה (על אף שהפיצוי "נשאר במשפחה" נוכח המשך קיום התא המשפחתי, סבורני כי יש לו ערך ערכי במסגרת רכיבי הענישה שבגזר הדין).

23. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עברת אלימות.

ב. קנס בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.6.24

ג. פיצוי בסך 1500 ₪ לכל אחת מהמתלוננות, עדות התביעה 1 ו-2. הפיצוי ישולם עד יום 1.6.24 (המאשימה תמסור פרטי מתלוננות בתוך 14 ימים)

ד. צו של"צ - 220 שעות.

ה. צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: - www.eca.gov.il
- תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או, 073-205-5000.
- תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום)

המזכירות תעביר הפרוטוקול לשירות המבחן אשר יגיש תוכנית של"צ בת 220 שעות בתוך 30 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ו' אדר א' תשפ"ד, 15 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.